

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0141/2014

21.2.2014

INTERIMSBETÆNKNING

om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk
anklagemyndighed
(COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Salvatore Iacolino

Ordfører for udtalelse (*):

Ingeborg Gräßle, Budgetkontroludvalget

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BILAG TIL BESLUTNING	13
BEGRUNDELSE.....	22
UDTALELSE FRA BUDGETKONTROLUDVALGET (*).....	23
UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET.....	29
UDTALELSE FRA RETSUDVALGET	33
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	37

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets forordning (COM(2013)0534),
- der henviser til forslag til forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) (COM(2013)0535),
- der henviser til forslag til direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2012)0363),
- der henviser til Rådets resolution af 30. november 2009 om en køreplan med henblik på at styrke mistænkte eller tiltalte proceduremæssige rettigheder i straffesager,
- der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge: henstillinger om foranstaltninger og initiativer¹,
- der henviser til andre instrumenter på det strafferetlige område, som er blevet vedtaget i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet f.eks. direktiv 2013/48/EU om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og ret til kommunikation ved anholdelse og direktivet om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager osv.,
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til artikel 2, 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 86, 218, 263, 265, 267, 268 og 340 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg af 11. december 2013,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 30. januar 2014,
- der henviser til forretningsordenens artikel 81, stk. 3,
- der henviser til interimbetænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0444.

Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Budgetkontroludvalget,
Budgetudvalget og Retsudvalget (A7-0141/2014),

- A. der henviser til, at hovedformålene med oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed er at bidrage til at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, øge EU-virksomhedernes og -borgernes tillid til Unionens institutioner og sikre en mere effektiv efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, mens de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til fulde respekteres;
- B. der henviser til, at EU har sat sig som mål at udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at EU i henhold til artikel 6 i EU-traktaten respekterer menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at kriminalitet i stadig højere grad antager grænseoverskridende karakter, og at der hvad angår kriminalitet mod Unionens finansielle interesser, der påfører Unionen et betydeligt tab hvert år, er brug for en effektiv reaktion fra EU's side, der giver alle medlemsstaternes samlede bestræbelser merværdi, da beskyttelsen af EU's budget mod svig bedre kan opfyldes på EU-plan;
- C. der henviser til, at princippet om nultolerance, hvad angår lovovertrædelser mod EU's budget, bør anvendes for at bekæmpe svig mod EU's finansielle interesser på en sammenhængende og effektiv måde;
- D. der henviser til, at medlemsstaterne har det primære ansvar for gennemførelsen af ca. 80 % af Unionens budget samt for opkrævningen af egne indtægter som fastsat i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom¹, der om kort tid vil blive erstattet af en rådsafgørelse om Kommissionens ændrede forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (COM(2011)0739);
- E. der henviser til, at sikringen af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser på henholdsvis niveauet for opkrævning af EU's indtægter og udgiftsniveau har lige stor betydning;
- F. der henviser til, at 10 % af OLAF's efterforskningssager vedrører grænseoverskridende organiseret kriminalitet, men udgør 40 % af de globale finansielle virkninger for EU's finansielle interesser;
- G. der henviser til, at oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed er det eneste tiltag på det strafferetlige område, på hvilket den almindelige lovgivningsprocedure ikke finder anvendelse;
- H. der henviser til, at forslaget til forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed er nært forbundet med forslaget til direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser og med forslaget til forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt

¹ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

Samarbejde (Eurojust), som begge er underlagt den almindelige lovgivningsprocedure;

- I. der henviser til, at overholdelse af retsstatens regler skal være et ledende princip for al EU-lovgivning, navnlig hvad angår retlige anliggender og beskyttelsen af individets grundlæggende rettigheder;
- J. der henviser til, at 14 nationale parlamentskamre fra 11 medlemsstater har udløst det gule kort i forbindelse med Kommissionens forslag, og at Kommissionen den 27. november 2013 besluttede at fastholde forslaget, idet den dog udtalte, at den ville tage behørigt hensyn til de begrundede udtalelser fra de nationale parlamentskamre under lovgivningsprocessen;
- K. der henviser til, at det i henhold til artikel 86, stk. 1, i TEUF kræver enstemmighed i Rådet for at oprette en europæisk anklagemyndighed, men at det forekommer meget usandsynligt, at denne enstemmighed vil blive opnået, og at det derfor forekommer mere sandsynligt, at nogle medlemsstater vil oprette en europæisk anklagemyndighed ved hjælp af forstærket samarbejde, hvilket ville kræve, at Kommissionen fremsætter et nyt forslag;
 1. betragter Kommissionens forslag som et yderligere skridt hen imod gennemførelsen af et europæisk strafferetligt område og hen imod styrkelsen af redskaberne til at bekæmpe svig mod EU's finansielle interesser, og derved øger forslaget skatteydernes tillid til EU;
 2. mener, at oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed kan give en særlig merværdi for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, forudsat alle medlemsstater deltager, eftersom Unionens finansielle interesser, og dermed de europæiske skatteyderes interesser, skal beskyttes i alle medlemsstater;
 3. opfordrer Rådet til i vid udstrækning at inddrage Parlamentet i sit lovgivningsarbejde ved at holde det konstant underrettet og løbende høre det for at gøre det muligt at nå frem til et resultat, som er i overensstemmelse med ændringerne af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde efter Lissabonprocessen, og som begge parter i alt væsentligt kan tilslutte sig;
 4. opfordrer, idet det betragter kohærensens i Den Europæiske Unions samlede aktion på det retlige område som en absolut nødvendig forudsætning for dens effektivitet, EU-lovgiveren til at behandle dette forslag under samtidig hensyntagen til de andre hertil nært knyttede forslag, f.eks. forslaget til direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, forslaget til forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og andre relevante instrumenter, som allerede er blevet vedtaget på strafferetsområdet og på området for proceduremæssige rettigheder, for at sikre dets fulde forenelighed med al det ovenstående og dets kohærente gennemførelse;
 5. understreger, at den europæiske anklagemyndigheds beføjelser og praksis skal overholde de grundlæggende rettigheder som forankret i EU's charter om grundlæggende rettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention og

medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner; opfordrer derfor Rådet til at tage behørigt hensyn til følgende henstillinger:

- i) den europæiske anklagemyndighed bør i sit virke på det allerstrengeste overholde princippet om retten til en retfærdig rettergang og princippet om ret til at få en sag behandlet af den kompetente retsinstans, i henhold til hvilket de kriterier, der afgør, hvilken kompetent retsinstans der skal pådømme sagen, på forhånd klart bør fastsættes; da den nuværende ordlyd i artikel 27, stk. 4, giver den europæiske anklagemyndighed stor handlefrihed til at anvende de forskellige kriterier for valg af retskreds, bør de gøres bindende, og der bør der skabes en rangorden mellem de nævnte kriterier for at sikre forudsigelighed, og i denne forbindelse bør den anklagedes rettigheder tages i betragtning; endelig bør fastlæggelsen af kompetence i henhold til disse kriterier underkastes domstolsprøvelse
- ii) den europæiske anklagemyndighed bør nyde fuld uafhængighed både af de nationale regeringer og af EU-institutionerne og beskyttes mod ethvert politisk pres
- iii) den europæiske anklagemyndigheds kompetenceområde bør være præcist afgrænset, således at det på forhånd er muligt at afgøre, hvilke kriminelle forhold der henhører under det; Parlamentet opfordres til, at der foretages en omhyggelig revision af definitionerne i Kommissionens forslags artikel 13 om accessorisk kompetence, da de i deres nuværende ordlyd rækker ud over anvendelsesområdet for artikel 86, stk. 1 til 3, i TEUF; dette bør ske på en måde, der sikrer, at Den Europæiske Anklagemyndigheds beføjelser kun udstrækkes til andre lovovertrædelser end dem, der skader Unionens finansielle interesser, når:
 - a) den pågældende adfærd udgør både lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og en eller flere andre lovovertrædelser samt
 - b) den eller de lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, er mest tungtvejende, og den eller de øvrige blot er accessoriske samt
 - c) den videre retsforfølgning og straffastsættelse af den eller de andre lovovertrædelser ikke længere vil være mulig, hvis de ikke retsforfølges og straffes sammen med den eller de lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesserendelig bør fastlæggelsen af kompetence i henhold til disse kriterier underkastes domstolsprøvelse
- iv) det i forslagets artikel 12 omhandlede direktiv, som fastsætter de lovovertrædelser, der skal henhøre under den europæiske anklagemyndigheds kompetence, er endnu ikke vedtaget, og derfor bør det i forslaget præciseres,

at den europæiske anklagemyndighed ikke kan retsforfølge lovovertrædelser, der ikke er omhandlet i den relevante medlemsstats lovgivning på tidspunktet for lovovertrædelser; desuden bør den europæiske anklagemyndighed ikke udøve sin kompetence i forbindelse med lovovertrædelser, der er begået, inden den er blevet fuldt operationel; forslaget artikel 71 bør ændres i overensstemmelse hermed

- v) de efterforskningsinstrumenter og -skridt, som den europæiske anklagemyndighed råder over, bør være homogene, præcist afgrænsede og forenelige med alle juridiske systemer i de medlemsstater, hvor de indføres; desuden bør kriteriet for anvendelse af efterforskningsskridtene præciseres nærmere for at sikre, at "forum shopping" kan udelukkes;
- vi) anerkendelsen af bevismidler og vurderingen af disse i overensstemmelse med artikel 30 er centrale elementer i den strafferetlige efterforskning; de herfor gældende bestemmelser bør være klare, ensartede for hele den europæiske anklagemyndigheds kompetenceområdes vedkommende og udformet således, at de fuldt ud overholder de proceduremæssige garantier; for at sikre denne overholdelse bør betingelserne for anerkendelse af bevismidler være udformet således, at de overholder alle rettigheder, der er garanteret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention og retspraksis ved Den Europæiske menneskerettighedsdomstol
- vii) retten til effektive retsmidler bør konsekvent opretholdes under den europæiske anklagemyndigheds aktiviteter i hele Unionen; derfor bør alle afgørelser truffet af den europæiske anklagemyndighed kunne prøves ved den kompetente domstol; med henblik herpå bør afgørelser truffet af den europæiske anklagemyndighed før retssagen eller uafhængigt af denne, f.eks. de i artikel 27, 28, og 29 omhandlede afgørelser vedrørende kompetence, henlæggelse af sager og bødeforlæg, være underlagt de relevante retsmidler, der er til rådighed over for Unionens domstole.

Forslagets artikel 36 bør omarbejdes for at undgå omgåelse af traktatens bestemmelser om Unionens domstoles kompetence, og en uforholdsmæssig begrænsning af retten til effektive retsmidler, jf. artikel 47, stk. 1, i charteret om grundlæggende rettigheder
- viii) bestemmelserne i forslaget artikel 28 bør klart angive, at efter den europæiske anklagemyndigheds henlæggelse af en sag om mindre lovovertrædelser er de nationale anklagemyndigheder ikke forhindret i at efterforske og retsforfølge sagen yderligere, hvis den nationale lovgivning giver mulighed for det, og idet henlæggelse er obligatorisk i tilfælde, hvor en bevismangel ikke kan forventes at blive afhjulpet ved yderligere forholdsmæssige efterforskningskridt; desuden bør det hurtigst muligt i forbindelse med efterforskningen undersøges, om der foreligger årsager til obligatorisk henlæggelse, og sagen bør straks henlægges, hvis en af de obligatoriske årsager er opfyldt

- ix) vilkårlig retspleje skal undgås under alle omstændigheder; derfor bør betingelsen om "forsvarlig retspleje" som en årsag til bødeforlæg i forslaget artikel 29, stk. 1, erstattes af mere specifikke kriterier; bødeforlæg bør navnlig være udelukket fra tidspunktet for tiltalerejsningen og under alle omstændigheder i sager, der kan henlægges i medfør af forslaget artikel 28, samt i alvorlige tilfælde
 - x) da den europæiske anklagemyndigheds beføjelser både er underlagt domstolsprøvelse ved Domstolen og kontrol af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, skal der indføres relevante bestemmelser for navnlig at sikre en effektiv og sammenhængende praksis blandt medlemsstaterne og overensstemmelse med retsstatsprincippet;
6. opfordrer, under henvisning til behovet for at udvise den allerstørste respekt for de grundlæggende principper, som retfærdig rettergang og garantierne for forsvar i straffesager er en direkte afledning af, Rådet til at tage hensyn til følgende henstillinger og til at træffe de foranstaltninger, der følger heraf:
- i) alle den europæiske anklagemyndigheds aktiviteter bør sikre en høj beskyttelse af retten til forsvar, navnlig da EU kunne blive til et område, hvor den europæisk anklagemyndighed kan arbejde uden behov for anmodninger om gensidig retshjælp; i denne henseende er overholdelsen af EU-minimumsstandarder, hvad angår individers rettigheder i straffesager i alle medlemsstaterne, et centralt element for den europæiske anklagemyndigheds gode virke.

Det bemærkes i denne henseende, at den køreplan med henblik på at styrke mistænkte eller tiltaltes proceduremæssige rettigheder i straffesager, som Rådet vedtog den 30. november 2009, endnu ikke er fuldt gennemført, og at forslaget begrænser sig til at henvise til national lovgivning, for så vidt angår retten til ikke at udtale sig, princippet om uskyldsformodning, retten til retshjælp og forsvarsadvokatens undersøgelser; for at overholde princippet om ligestilling bør lovgivningen for mistænkte eller tiltalte personer, der er involveret i en straffesag, som er rejst af den europæiske anklagemyndighed, også finde anvendelse på de proceduremæssige rettigheder i forbindelse med dennes efterforskning eller retsforfølgelse, uden at dette berører yderligere eller højere standarder af proceduremæssige garantier, der indrømmes af EU-retten
 - ii) efter udløbet af den relevante gennemførelsesperiode må manglende eller forkert gennemførelse i national lovgivning af en af EU-retsakterne vedrørende proceduremæssige rettigheder aldrig falde en person, der er genstand for efterforskning eller retsforfølgning, til last, og efterlevelsen af dem vil altid ske i overensstemmelse med retspraksis ved Den Europæiske Unions Domstol og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol
 - iii) der bør sikres overholdelse af ne bis in idem-princippet

- iv) retsforfølgelsen bør være i overensstemmelse med artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og gældende EU-lovgivning om beskyttelse af personoplysninger; der bør tages særligt hensyn til registreredes rettigheder i de tilfælde, personoplysningerne videregives til tredjelande eller internationale organisationer;
7. opfordrer, under henvisning til behovet for at sikre, at den europæiske anklagemyndighed bliver en smidig, hurtigarbejdende og effektiv struktur, som er i stand til at nå de allerbedste resultater, Rådet til at tage hensyn til følgende henstillinger:
- i) for at sikre koordineringen af undersøgelser og disses heldige udfald er det nødvendigt, at de personer, der udpeges til at forestå dem, har et indgående kendskab til de berørte landes juridiske systemer; med henblik herpå bør der på centralt plan i den europæiske anklagemyndigheds organisatoriske struktur sikres passende kvalifikationer, erfaring og viden om medlemsstaternes retssystemer
 - ii) for at sikre, at der træffes afgørelser på hurtig og effektiv vis, er det nødvendigt, at beslutningsprocessen styres af den europæiske anklagemyndighed med støtte fra de nationale delegerede anklagere, der er kompetente med hensyn til de specifikke sager
 - iii) for at sikre, at den europæiske anklagemyndighed kan garantere høje standarder for uafhængighed, effektivitet, erfaring og faglig ekspertise, er det nødvendigt, at dens ansatte er så højt kvalificerede som muligt og i stand til at sikre, at de i denne beslutning fastsatte mål nås; navnlig kunne nævnte ansatte komme fra domstolene, fra det juridiske erhverv eller fra andre sektorer, hvor de har skaffet sig den ovenfor nævnte erfaring og faglige ekspertise samt passende viden om medlemsstaternes retssystemer; med hensyn hertil bør den holdning, som Kommissionen giver udtryk for i punkt 4 i begrundelsen til sit forslag for så vidt angår de samlede omkostninger, sammenholdes med de reelle behov for så vidt angår anklagemyndighedens effektivitet og funktionalitet
 - iv) der bør etableres en kontrolmekanisme, der årligt rapporterer om den europæiske anklagemyndigheds aktiviteter;
8. noterer sig tanken om at basere den europæiske anklagemyndighed på eksisterende strukturer, en løsning, der af Kommissionen forventes ikke at indebære nogen væsentlige nye udgifter for hverken Unionen eller dens medlemsstater, eftersom myndighedens administrative tjenester skal varetages af Eurojust, og dens menneskelige ressourcer skal komme fra eksisterende enheder som f.eks. OLAF;
9. udtrykker tvivl med hensyn til det i forslaget fremsatte argument om omkostningseffektivitet, eftersom den europæiske anklagemyndighed vil skulle oprette

specialiserede afdelinger, én for hver medlemsstat, som skal have et indgående kendskab til den nationale retlige ramme for at kunne foretage effektive efterforskninger og retsforfølgninger; opfordret til, at der gennemføres en analyse, der skal vurdere, hvilke udgifter det indebærer for EU's budget at oprette den europæiske anklagemyndighed, og hvilke følger der vil have for de nationale budgetter; opfordrer til, at der ligeledes udarbejdes en analyse med henblik på at vurdere fordelene;

10. er bekymret over, at forslaget er baseret på den antagelse, at de administrative tjenester, der skal ydes af Eurojust, ikke vil få nogen finansiell eller personalemæssig indflydelse på dette decentraliserede agentur; finder derfor finansieringsoversigten misvisende; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på sin anmodning om, at Kommissionen forelægger en opdateret finansieringsoversigt, der tager hensyn til lovgiverens potentielle ændringer inden lovgivningsprocessens afslutning;
11. henstiller, at Kommissionen, som det fastsættes i artikel 86, stk. 1, i TEUF, på grundlag af hvilket Rådet kan oprette en europæisk anklagemyndighed "ud fra Eurojust", bør planlægge en simpel overførsel af finansielle ressourcer fra OLAF til den europæiske anklagemyndighed, og at den europæiske anklagemyndighed drager fordel af den ekspertise og den merværdi, som Eurojusts medarbejdere kan tilføre;
12. understreger, at der ikke er givet klare oplysninger om, hvorvidt den europæiske anklagemyndighed som et nyetableret organ er omfattet af de personalenedskæringer, der planlægges foretaget i alle Unionens institutioner og organer; gør det tydeligt, at det ikke vil støtte en sådan fremgangsmåde;
13. opfordrer Rådet til at afklare fordelingen af beføjelser blandt de eksisterende organer, der har til opgave at beskytte Unionens finansielle interesser; fremhæver, at det er yderst vigtigt, at forholdet mellem den europæiske anklagemyndighed og andre eksisterende organer som Eurojust og OLAF afklares i højere grad, og at der trækkes klare grænser mellem dem; understreger i forbindelse med OLAF, at den europæiske anklagemyndighed bør drage nytte af dette organs erfaringer, der er indhøstet over mange år, når det kommer til efterforskninger på nationalt plan og på EU-niveau inden for områder, der er relevante for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, herunder korruption; understreger navnlig, at Rådet bør afklare det komplementære forhold mellem OLAF og den europæiske anklagemyndighed i forbindelse med de interne og eksterne undersøgelser; understreger, at Kommissionens nuværende forslag hverken afklarer forholdet mellem OLAF og den europæiske anklagemyndighed, eller hvordan de interne undersøgelser inden for EU-institutionerne skal gennemføres;
14. mener, at der bør gennemføres yderligere analyser af de sammenfaldende opgaver i OLAF, Eurojust og den europæiske anklagemyndighed for at begrænse risikoen for modstridende beføjelser; opfordrer Rådet til at afklare disse organers respektive beføjelser, finde frem til eventuelle overlappende beføjelser og ineffektivitetsfaktorer og foreslå løsninger herpå, hvor dette er hensigtsmæssigt;
15. kræver, at der gennemføres en analyse af, hvilke af OLAF's kontorer og hvilket personale der skal overføres til den europæiske anklagemyndighed, og hvilke der skal

blive tilbage i OLAF, da flere medlemsstater sandsynligvis vil vælge ikke at deltage i den europæiske anklagemyndighed; kræver, at OLAF bevarer de nødvendige ressourcer til at gennemføre enhver aktivitet til bekæmpelse af svig, der ikke hører ind under den europæiske anklagemyndigheds mandat;

16. fremhæver, at OLAF bevarer kompetence, hvad angår de medlemsstater, der ikke tager del i den europæiske anklagemyndighed, og de bør sikres et tilsvarende niveau af proceduremæssige garantier;
17. opfordrer derfor Kommissionen til at lade tilstrækkelige proceduremæssige garantier indgå i de ændringer af OLAF-forordningen, der er nødvendige som følge af oprettelsen af den europæiske anklagemyndighed, herunder muligheden af domstolsprøvelse af OLAF's efterforskningskridt;
18. er af den opfattelse, at de nationale myndigheders forpligtelser til at oplyse den europæiske anklagemyndighed om handlinger, der kan være strafbare inden for dens kompetenceområde, bør tilpasses og ikke overskride myndighedernes tilsvarende forpligtelser på medlemsstatsniveau og bør respektere disse myndigheders uafhængighed;
19. ser gerne, at der udarbejdes et særligt sæt regler på EU-niveau for at sikre en harmoniseret beskyttelse af whistleblowers;
20. beklager, at den europæiske anklagemyndighed ikke har kompetence til at tage sig af de alvorlige former for grænseoverskridende kriminalitet såsom organiseret kriminalitet; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at udarbejde en konsekvensvurdering;
21. opfordrer Rådet til yderligere at øge effektiviteten af de forskellige domstole i medlemsstaterne, da disse er nødvendige for, at projektet om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed kan fuldføres;
22. bifalder tanken om at integrere den europæiske anklagemyndighed i de eksisterende decentraliserede strukturer i form af deltagelse af nationale delegerede anklagere som "særlige rådgivere"; er klar over, at der er behov for en uddybning af den delegerede anklagers uafhængighed over for det nationale retsvæsen og en nærmere udformning af de gennemsigtige procedurer for udvælgelse af dem for at undgå enhver mistanke om positiv særbehandling fra den europæiske anklagemyndigheds side;
23. mener, at der bør gives de europæiske delegerede anklagere og deres ansatte passende uddannelse i EU-strafferet på en ensartet og effektiv måde;
24. minder Rådet og Kommissionen om, at det er af allerstørste betydning, at Europa-Parlamentet, som er medlovgiver med hensyn til materiel og processuel strafferet, forbliver nært inddraget i proceduren med oprettelse af en europæisk anklagemyndighed, og at der tages behørigt hensyn til dets holdning i alle procedurens faser; agter i dette øjemed at bevare den hyppige kontakt til Kommissionen og Rådet med henblik på at sikre et nyttigt samarbejde på dette punkt; er fuldt ud klar over

opgavens komplekse karakter og behovet for et rimeligt tidsrum til at udføre den og forpligter sig til at udtale sig om den fremtidige udvikling af den europæiske anklagemyndighed, om nødvendigt ved hjælp af yderligere interimbetænkninger;

25. opfordrer Rådet til at tage den tid, der er nødvendig til en grundig vurdering af Kommissionens forslag og ikke afslutte forhandlingerne i hast; understreger, at en for tidlig overgang til proceduren med forstærket samarbejde bør undgås;
26. pålægger sin formand at anmode om yderligere drøftelser med Rådet;
27. fremhæver over for Rådet, at de ovennævnte politiske retningslinjer er suppleret af tekniske bilag til denne forordning;
28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BILAG TIL BESLUTNING

Betragtning 22

Modifikation 1

Forslag til forordning

(22) Lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, er ofte tæt forbundet med andre overtrædelser. **Af procesbesparende hensyn og for** at undgå en mulig krænkelse af ne bis in idem-princippet bør den europæiske anklagers kompetence også omfatte lovovertrædelser, der i national ret ikke formelt er defineret som lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, hvis gerningsindholdet er identisk med eller **uadskilleligt** forbundet med gerningsindholdet i de lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser. I sådanne blandede sager, hvor den lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, er mest tungtvejende, bør Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence udøves efter samråd med de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovovertrædelse, der er mest tungtvejende, bør afgøres efter overtrædelsens finansielle konsekvenser for Unionen og for de nationale budgetter, antallet af skadelidte, eller andre omstændigheder, der har relation til overtrædelsens grovhed, eller dennes strafferamme.

Modifikation

(22) Lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, er ofte tæt forbundet med andre overtrædelser. **For** at undgå en mulig krænkelse af ne bis in idem-princippet bør den europæiske anklagers kompetence også omfatte lovovertrædelser, der i national ret ikke formelt er defineret som lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, hvis gerningsindholdet er identisk med eller forbundet med gerningsindholdet i de lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser. I sådanne blandede sager, hvor den lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, er dominerende, bør Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence udøves efter samråd med de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovovertrædelse, der er mest tungtvejende, bør afgøres efter overtrædelsens finansielle konsekvenser for Unionen og for de nationale budgetter, antallet af skadelidte, eller andre omstændigheder, der har relation til overtrædelsens grovhed, eller dennes strafferamme.

Artikel 13

Modifikation 2

Forslag til forordning

1. Når de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 12, er **uadskilleligt** forbundet med andre **strafbare** handlinger end dem, der er omfattet af artikel 12, **og en samlet efterforskning og retsforfølgning er begrundet i hensynet til en hensigtsmæssig retspleje**, har Den Europæiske Anklagemyndighed også kompetence til at inddrage disse andre strafbare handlinger i sagen, forudsat **at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 12, er mest tungtvejende, og de øvrige strafbare handlinger hviler på samme faktiske omstændigheder**.

Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, er den medlemsstat, der har kompetence med hensyn til de øvrige lovovertrædelser, ligeledes kompetent med hensyn til de i artikel 12 omhandlede lovovertrædelser.

2. Den Europæiske Anklagemyndighed og de nationale retshåndhævende myndigheder konsulterer hinanden for at afgøre, hvilken myndighed der har kompetence i henhold til stk. 1. I situationer, hvor det er hensigtsmæssigt for at lette fastlæggelsen af denne kompetence, kan Eurojust inddrages i medfør af artikel 57.

Modifikation

1. Når de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 12, er forbundet med andre strafbare handlinger end dem, der er omfattet af artikel 12, har Den Europæiske Anklagemyndighed også kompetence til at inddrage disse andre strafbare handlinger i sagen, forudsat, **at følgende kumulative betingelser er opfyldt:**

- særlige omstændigheder udgør både lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og en eller flere andre lovovertrædelser og

- den eller de lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, er mest tungtvejende, og den eller de øvrige blot er accessoriske og

- den videre retsforfølgning og straffastsættelse af den eller de andre lovovertrædelser ikke længere ville være mulig, hvis de ikke blev retsforfulgt og straffet sammen med den eller de lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser.

Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, er den medlemsstat, der har kompetence med hensyn til de øvrige lovovertrædelser, ligeledes kompetent med hensyn til de i artikel 12 omhandlede lovovertrædelser.

2. Den Europæiske Anklagemyndighed og de nationale retshåndhævende myndigheder konsulterer hinanden for at afgøre, hvilken myndighed der har kompetence i henhold til stk. 1. I situationer, hvor det er hensigtsmæssigt for at lette fastlæggelsen af denne kompetence, kan Eurojust inddrages i medfør af artikel 57.

3. I tilfælde af uenighed mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne om, hvem der har kompetencen i henhold til stk. 1, er det den nationale myndighed, der har beføjelse til at tage stilling til kompetencefordelingen i straffesager, der træffer afgørelse vedrørende den accessoriske kompetence.

4. Afgørelser om kompetencefordelingen i medfør af denne artikel kan *ikke* appelleres.

3. 3. I tilfælde af uenighed mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne om, hvem der har kompetencen i henhold til stk. 1, er det den nationale myndighed, der har beføjelse til at tage stilling til kompetencefordelingen i straffesager, der træffer afgørelse vedrørende den accessoriske kompetence.

4. 4. Afgørelser om kompetencefordelingen i medfør af denne artikel kan appelleres *af den relevante domstol på dennes foranledning som fastsat i henhold til artikel 27, stk. 4, i forslaget.*

Modifikation 3

Kommissionens forslag

(46) De almindelige regler om åbenhed i forvaltningen, der finder anvendelse på EU's agenturer, bør ligeledes finde anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndighed, ***men kun med hensyn til dens administrative opgaver, således at den fortrolige karakter af dens operationelle arbejde på ingen måde bringes i fare. På samme måde bør de administrative undersøgelser, som Den Europæiske Ombudsmand foretager, respektere Den Europæiske Anklagemyndigheds krav om fortrolighed.***

Artikel 27

Kommissionens forslag

1. Den europæiske anklager og de europæiske delegerede anklagere har samme beføjelser som de nationale

Modifikation

(46) De almindelige regler om åbenhed i forvaltningen, der finder anvendelse på EU's agenturer, bør ligeledes finde anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndighed, og administrative undersøgelser, som Den Europæiske Ombudsmand foretager, respektere Den Europæiske Anklagemyndigheds krav om fortrolighed.

Modifikation 4

Modifikation

1. Den europæiske anklager og de europæiske delegerede anklagere har samme beføjelser som de nationale

anklagere med hensyn til gennemførelsen af straffesager, navnlig beføjelse til at fremsætte begæringer under sagen, deltage i bevisoptagelsen og udøve de relevante retsmidler.

2. Når den kompetente europæiske delegerede anklager anser efterforskningen for at være tilendebragt, sender han et sammendrag af sagen bilagt et udkast til anklageskrift og en bevisfortegnelse til den europæiske anklager til gennemsyn. Hvis den europæiske anklager ikke giver instruks om, at sagen skal henlægges i medfør af artikel 28, giver han den europæiske delegerede anklager instruks om at rejse en straffesag for den kompetente nationale domstol, eller hjemviser sagen med henblik på yderligere efterforskning. Den europæiske anklager kan også selv indbringe sagen for den kompetente nationale domstol.

3. Når anklageskriftet sendes til den kompetente nationale domstol, skal det indeholde en fortegnelse over de beviser, som anklageren vil påberåbe sig under straffesagen.

4. ***Den europæiske anklager udvælger efter samråd med den europæiske delegerede anklager, der skal anlægge straffesagen, og under hensyn til en forsvarlig retspleje den retskreds, hvori sagen skal føres, og udpeger den kompetente nationale domstol ud fra følgende kriterier:***

- a) stedet, hvor lovovertrædelsen blev begået, eller i tilfælde af flere lovovertrædelser stedet, hvor hovedparten af disse blev begået
- b) stedet, hvor tiltalte har sædvanlig bopæl
- c) stedet, hvor bevismidlet forefindes

anklagere med hensyn til gennemførelsen af straffesager, navnlig beføjelse til at fremsætte begæringer under sagen, deltage i bevisoptagelsen og udøve de relevante retsmidler.

2. Når den kompetente europæiske delegerede anklager anser efterforskningen for at være tilendebragt, sender han et sammendrag af sagen bilagt et udkast til anklageskrift og en bevisfortegnelse til den europæiske anklager til gennemsyn. Hvis den europæiske anklager ikke giver instruks om, at sagen skal henlægges i medfør af artikel 28, ***eller hvis dennes instruks om at fremsætte et bødeforlæg i henhold til artikel 29 ikke accepteres,*** giver han den europæiske delegerede anklager instruks om at rejse en straffesag for den kompetente nationale domstol, eller hjemviser sagen med henblik på yderligere efterforskning. Den europæiske anklager kan også selv indbringe sagen for den kompetente nationale domstol.

3. Når anklageskriftet sendes til den kompetente nationale domstol, skal det indeholde en fortegnelse over de beviser, som anklageren vil påberåbe sig under straffesagen.

4. ***Den kompetente nationale domstol fastsættes ud fra følgende kriterier i prioritetsorden;***

- a) stedet, hvor lovovertrædelsen blev begået, eller i tilfælde af flere lovovertrædelser stedet, hvor hovedparten af disse blev begået
- b) stedet, hvor tiltalte har sædvanlig bopæl
- c) stedet, hvor bevismidlet forefindes

d) stedet, hvor de direkte skadelidte har sædvanlig bopæl

5. Når det er nødvendigt af hensyn til tilbagesøgning, administrativ opfølgning eller administrativt tilsyn, underretter den europæiske anklager de kompetente nationale myndigheder, de berørte personer og de relevante EU-institutioner, organer eller agenturer om tiltalerejsningen.

d) stedet, hvor de direkte skadelidte har sædvanlig bopæl

5. Når det er nødvendigt af hensyn til tilbagesøgning, administrativ opfølgning eller administrativt tilsyn, underretter den europæiske anklager de kompetente nationale myndigheder, de berørte personer og de relevante EU-institutioner, organer eller agenturer om tiltalerejsningen.

Artikel 28

Modifikation 5

Kommissionens forslag

1. Den europæiske anklager henlægger sagen, hvis straffesagen ikke kan gennemføres af følgende årsager:

- a) den mistænkte er afgået ved døden
- b) de handlinger, der har været genstand for efterforskning, har ikke karakter af strafbare handlinger
- c) den mistænkte får amnesti eller immunitet
- d) sagen kan ikke gennemføres på grund af nationale forældelsesfrister
- e) den mistænkte er allerede blevet endeligt frikendt eller dømt på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, jf. artikel 29.

2. Den europæiske anklager kan henlægge sagen **af følgende årsager**:

- a)** lovovertrædelsen er af ringe betydning som omhandlet i den lovgivning, hvorved direktiv 2013/xx/EU om bekæmpelse af svig til skade for Unionens finansielle interesser ved hjælp af strafferetlige bestemmelser gennemføres

Modifikation

1. Den europæiske anklager henlægger sagen, hvis straffesagen ikke kan gennemføres af følgende årsager:

- a) den mistænkte er afgået ved døden
- b) de handlinger, der har været genstand for efterforskning, har ikke karakter af strafbare handlinger
- c) den mistænkte får amnesti eller immunitet
- d) sagen kan ikke gennemføres på grund af nationale forældelsesfrister
- e) den mistænkte er allerede blevet endeligt frikendt eller dømt på grundlag af de samme faktiske omstændigheder, jf. artikel 29

f) hvis der efter Den Europæiske Anklagemyndigheds fulde, omfattende og forholdsmæssige efterforskning mangler bevis.

2. Den europæiske anklager kan henlægge sagen, **hvis** lovovertrædelsen er af ringe betydning som omhandlet i den lovgivning, hvorved direktiv 2013/xx/EU om bekæmpelse af svig til skade for Unionens finansielle interesser ved hjælp af strafferetlige bestemmelser gennemføres

b) bevismangel

3. Den Europæiske Anklagemyndighed kan videregive henlagte sager til OLAF eller til de kompetente nationale administrative eller retlige myndigheder med henblik på tilbagesøgning, administrativ opfølgning eller administrativt tilsyn.

4. Hvis efterforskningen blev indledt på grundlag af oplysninger, der blev fremlagt af den skadelidte, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed den pågældende herom.

3. Den Europæiske Anklagemyndighed kan videregive henlagte sager til OLAF eller til de kompetente nationale administrative eller retlige myndigheder med henblik på tilbagesøgning, administrativ opfølgning eller administrativt tilsyn.

4. Hvis efterforskningen blev indledt på grundlag af oplysninger, der blev fremlagt af den skadelidte, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed den pågældende herom.

Artikel 29

Modifikation 6

Kommissionens forslag

1. Hvis sagen ikke henlægges, ***og det er i overensstemmelse med hensynet til en forsvarlig retspleje***, kan Den Europæiske Anklagemyndighed, efter at tabet er blevet erstattet, fremsætte et bødeforlæg for sigtede, der, når bøden er betalt, medfører, at sagen endeligt er afgjort. Hvis sigtede accepterer at betale bøden, betales beløbet til Unionen.

2. Den Europæiske Anklagemyndighed påser, at beløbet indbetales.

3. Når bødeforlægget accepteres af sigtede, og beløbet er blevet indbetalt, henlægger den europæiske anklager endeligt sagen og underretter officielt de kompetente nationale retshåndhævende myndigheder og retsinstanser herom, og informerer ligeledes de relevante EU-institutioner, -organer og -agenturer.

4. Den i stk. 3 omhandlede beslutning om at henlægge sagen kan ikke prøves af

Modifikation

1. Hvis sagen ikke ***kan henlægges i medfør af artikel 28 [...], og hvis en fængsling ville være uforholdsmæssig, selv hvis handlingerne er blevet bevist til fulde under en retssag***, kan Den Europæiske Anklagemyndighed, efter at tabet er blevet erstattet, fremsætte et bødeforlæg for sigtede, der, når bøden er betalt, medfører, at sagen endeligt er afgjort. Hvis sigtede accepterer at betale bøden, betales beløbet til Unionen.

2. Den Europæiske Anklagemyndighed påser, at beløbet indbetales.

3. Når bødeforlægget accepteres af sigtede, og beløbet er blevet indbetalt, henlægger den europæiske anklager endeligt sagen og underretter officielt de kompetente nationale retshåndhævende myndigheder og retsinstanser herom, og informerer ligeledes de relevante EU-institutioner, organer og agenturer.

nogen retsinstans.

Artikel 30

Modifikation 7

Kommissionens forslag

1. De bevismidler, som Den Europæiske Anklagemyndighed fremlægger for den kompetente domstol, skal, når domstolen finder, at anerkendelsen heraf ikke vil så tvivl om en retfærdig rettergang og ikke vil krænke forsvarrets rettigheder som **fastsat i artikel 47 og 48** i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, **anerkendes under sagen uden nogen form for validering eller lignende retlig procedure, selv i tilfælde hvor lovgivningen i den medlemsstat, hvor domstolen er beliggende, indeholder andre bestemmelser om indsamling og fremlæggelse af sådanne bevismidler.**

2. Denne umiddelbare anerkendelse af bevismidlerne berører ikke de nationale domstoles kompetence til frit at bedømme de bevismidler, der forelægges af Den Europæiske Anklagemyndighed under sagen.

Modifikation

1. De bevismidler, som Den Europæiske Anklagemyndighed fremlægger for den kompetente domstol, skal **anerkendes**, når domstolen finder, at anerkendelsen heraf ikke vil så tvivl om en retfærdig rettergang og ikke vil krænke forsvarrets rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, **og medlemsstaternes forpligtelser i medfør af artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union;**

2. Denne umiddelbare anerkendelse af bevismidlerne berører ikke de nationale domstoles kompetence til frit at bedømme de bevismidler, der forelægges af Den Europæiske Anklagemyndighed under sagen.

Artikel 33

Modifikation 8

Kommissionens forslag

1. Den mistænkte og den tiltalte, der er involveret i en straffesag, som er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, har **i overensstemmelse med bestemmelserne herom i national lovgivning** ret til ikke at udtale sig, når vedkommende udspørges med hensyn til de faktiske omstændigheder i relation til de strafbare handlinger, som han eller hun mistænkes for at have begået, og vedkommende skal informeres om, at

Modifikation

1. Den mistænkte og den tiltalte, der er involveret i en straffesag, som er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, har ret til ikke at udtale sig, når vedkommende udspørges med hensyn til de faktiske omstændigheder i relation til de strafbare handlinger, som han eller hun mistænkes for at have begået, og vedkommende skal informeres om, at han eller hun ikke er forpligtet til at inkriminere sig selv.

han eller hun ikke er forpligtet til at inkriminere sig selv.

2. Den mistænkte/den tiltalte anses for uskyldig, indtil det modsatte er bevist *i overensstemmelse med national ret.*

2. Den mistænkte/den tiltalte anses for uskyldig, indtil det modsatte er bevist.

Artikel 34

Modifikation 9

Kommissionens forslag

Enhver person, der er mistænkt eller tiltalt for en lovovertrædelse, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, har *i overensstemmelse med reglerne herfor i national lovgivning* ret til at opnå vederlagsfri eller delvis vederlagsfri retshjælp fra de nationale myndigheder, hvis vedkommende ikke råder over tilstrækkelige midler til selv at afholde udgiften hertil.

Modifikation

Enhver person, der er mistænkt eller tiltalt for en lovovertrædelse, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, har ret til at opnå vederlagsfri eller delvis vederlagsfri retshjælp fra de nationale myndigheder, hvis vedkommende ikke råder over tilstrækkelige midler til selv at afholde udgiften hertil.

Artikel 36

Modifikation 10

Kommissionens forslag

1. Når Den Europæiske Anklagemyndighed *udarbejder processkrifter under udøvelse af sin virksomhed*, anses *den* for en national myndighed i relation til domstolsprøvelse.

2. Når bestemmelser i national ret finder anvendelse i kraft af denne forordning, anses disse bestemmelser ikke for EU-retlige bestemmelser i relation til traktatens artikel 267.

Modifikation

1. *I forbindelse med dens funktion som anklager ved den relevante domstol anses Den Europæiske Anklagemyndighed for en national myndighed med hensyn til alle de processkrifter, som den udarbejder i relation til domstolsprøvelse. Med hensyn til alle andre handlinger eller udeladelser anses Den Europæiske Anklagemyndighed for et EU-organ.*

Modifikation 11

Kommissionens forslag

Den Europæiske **Anklagemyndigheds administrative virksomhed** er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med traktatens artikel 228.

Modifikation

Den Europæiske **Anklagemyndighed** er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser ***i tilfælde af fejl eller forsømmelser*** i overensstemmelse med traktatens artikel 228.

BEGRUNDELSE

Oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed udgør et skridt fremad i medlemsstaternes samarbejde på det strafferetlige område. Europa-Parlamentet skal udtale sig om et lovgivningsmæssigt forslag, der i en fase med sanering af de offentlige finanser fortolker borgernes konkrete behov for at se, at Den Europæiske Unions finansielle interesser beskyttes. Desuden fortjener det forhold, at der hvert år stjæles 500 mio. EUR fra velfærdsydelser og offentlige ydelser, en reaktion fra EU's side.

Hensigten med denne betænkning er – i tråd med bestemmelserne i Lissabontraktaten – at opstille en række forslag og give præcise politiske anvisninger vedrørende den af Kommissionen foreslåede tekst, som vil kunne gøres til genstand for en omhyggelig vurdering fra Rådets side. Det er ordførerens ønske, at Europa-Parlamentet i vid udstrækning inddrages i drøftelserne om og udarbejdelsen af det foreliggende forslag, og at dets medlovgiver gør de fremsatte bemærkninger og opstillede løsninger til genstand for nøje overvejelser.

Ordføreren mener også, at en koordinering med Eurojust, OLAF og Europol vil være formålstjenlig og fungere som et supplement til retsforfølgning med henblik på et fuldstændigt strafferetligt samarbejde, der samler de betydningsfulde nationale erfaringer i ét enkelt organ, om muligt med deltagelse af alle medlemsstaterne.

Navnlig forekommer det nødvendigt med fornyede overvejelser vedrørende retsmidlerne i forbindelse med bestemmelse af den kompetente domstol, kriminelle forhold henhørende under den europæiske anklagemyndigheds accessoriske kompetence, efterforskningsforanstaltninger, anerkendelse af bevismidler samt afslutning af efterforskninger.

Med hensyn til processuelle garantier henledes opmærksomheden desuden på en række principper og rettigheder, der styrker beskyttelsen af mistænkte uden af denne grund at svække opdagelse og sanktionering af lovovertrædelser.

Endelig foreslår ordføreren en smidig og hurtigarbejdende struktur, som garanterer høje standarder med hensyn til uafhængighed, erfaring og faglig ekspertise og forener behovet for hurtige afgørelser med omhyggeligt efterforskningsarbejde og kendskab til den nationale virkelighed, inden for hvis rammer lovovertrædelserne begås.

18.2.2014

UDTALELSE FRA BUDGETKONTROLUDVALGET (*)

til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed
(COM(2013)0534 – C7-0000/2014 – 2013/0255(APP))

Ordfører for udtalelse(*): Ingeborg Gräßle

(*) Associeret udvalg – forretningsordenens artikel 50

KORT BEGRUNDELSE

Budgetkontroludvalget opfordrer Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende henstillinger i sin interimbetænkning:

Henstillinger

1. bakker op om Kommissionens tiltag, der består i, at den europæiske anklagemyndigheds opgaver og mandat skal have fokus på beskyttelsen af Unionens interesser mod svig og andre lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i artikel 86 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF);
2. opfordrer Rådet til at afklare fordelingen af beføjelser blandt de eksisterende organer, der har til opgave at beskytte Unionens finansielle interesser; fremhæver, at det er yderst vigtigt, at forholdet mellem den europæiske anklagemyndighed og andre eksisterende organer som Eurojust og OLAF afklares i højere grad, og at der trækkes klare grænser mellem dem; understreger, at den europæiske anklagemyndighed bør kunne drage nytte af erfaringerne i OLAF, der er indhøstet over mange år, når det kommer til efterforskninger på både nationalt plan og på EU-niveau inden for områder, der er relevante for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, herunder korruption; understreger navnlig, at Rådet bør afklare det komplementære forhold mellem OLAF og den europæiske anklagemyndighed i forbindelse med interne og eksterne undersøgelser; understreger, at Kommissionens nuværende forslag hverken afklarer forholdet mellem OLAF og den europæiske anklagemyndighed, eller hvordan de interne undersøgelser inden for EU-institutionerne skal gennemføres; anmoder på denne baggrund om, at EU-tjenestemændene bliver underlagt samme betingelser som andre EU-borgere via ændringer af artikel 11, litra a), i protokollen om Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter og artikel 19 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union,

således at den europæiske anklagemyndighed straks kan skride til handling;

3. mener, at der bør gennemføres yderligere analyser af de sammenfaldende opgaver i OLAF, Eurojust og den europæiske anklagemyndighed for at begrænse risikoen for uforenelige beføjelser; opfordrer Rådet til at afklare disse organers respektive beføjelser, kortlægge eventuelle overlappende beføjelser og ineffektivitetsfaktorer og foreslå løsninger herpå, hvor dette er hensigtsmæssigt;
4. fremhæver samtidig, at der bør være større opmærksomhed på forholdet mellem de nationale myndigheders komplementærbeføjelser og understøttende beføjelser og den europæiske anklagemyndigheds beføjelser, og at der bør skabes klarhed over dette forhold for at undgå ineffektive og omkostningstunge overlappende foranstaltninger på de to niveauer; kræver, at der gennemføres en analyse i denne henseende; opfordrer Rådet til at overveje indførelsen af en ret til oplysning, i kraft af hvilken medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder skal underrettes af den europæiske anklagemyndighed om dennes efterforskninger og have mulighed for at efterforske og retsforfølge lovovertrædelser, der skader EU's økonomiske interesser, herunder i forbindelse med forhold, hvor den europæiske anklagemyndighed ikke har startet en efterforskning eller har afsluttet en efterforskning uden at følge op på denne;
5. mener, at proceduren for udnævnelse af den europæiske anklager, sådan som den er beskrevet i Kommissionens forslag, er udemokratisk og uigennemsigtig; kræver, at Parlamentet får en større rolle i udnævnelsesproceduren og navnlig, at det får ret til at udnævne halvdelen af medlemmerne i det udvælgelsesudvalg, der har til opgave at fastlægge den korte liste over ansøgere, der kan komme i betragtning; fremhæver, at den europæiske anklager bør udnævnes af Parlamentet og Rådet efter fælles overenskomst for at sikre hans/hendes uafhængighed; foreslår, at der i forordningen optages bestemmelser om en formel procedure for afskedigelse af den europæiske anklager; mener i denne henseende, at bestemmelserne i artikel 8 i Kommissionens nuværende forslag ikke er tilstrækkelige;
6. bifalder tanken om at integrere den europæiske anklagemyndighed i de eksisterende decentraliserede strukturer i form af delegerede anklagere som "særlige rådgivere" på nationalt plan; mener, at der er behov for en uddybning af den delegerede anklagers uafhængighed i forhold til det nationale retsvæsen og en nærmere udformning af de gennemsigtige udvælgelsesprocedurer for at undgå enhver mistanke om positiv særbehandling fra den europæiske anklagemyndigheds side; kræver, at der gennemføres en analyse, hvori det skal vurderes, hvilke udgifter det indebærer for EU's budget at oprette den europæiske anklagemyndighed, og hvilke følger der kan have på medlemsstaternes budgetter; ser gerne, at en sådan analyse også omfatter en vurdering af fordelene;
7. kræver, at der gennemføres en analyse af, hvilke af OLAF's kontorer og hvilket personale der skal overføres til den europæiske anklagemyndighed, og hvilke der skal blive tilbage i OLAF, da flere medlemsstater sandsynligvis vil vælge ikke at deltage i den europæiske anklagemyndighed; kræver, at OLAF bevarer de nødvendige ressourcer til at gennemføre enhver aktivitet til bekæmpelse af svig, der ikke hører ind under den europæiske anklagemyndigheds mandat;

8. fremhæver, at OLAF fortsat har kompetencer i forhold til de medlemsstater, der ikke tager del i den europæiske anklagemyndighed, og at disse lande bør sikres et tilsvarende niveau af processuelle garantier;
9. opfordrer derfor Kommissionen til at foranledige, at ændringerne af OLAF-forordningen, der følger af oprettelsen af den europæiske anklagemyndighed, omfatter processuelle garantier og herunder en retlig efterprøvelse af OLAF's efterforskningsmæssige foranstaltninger;
10. opfordrer Rådet og Kommissionen til at afklare, hvordan den europæiske anklagemyndighed vil fungere og vil blive finansieret, såfremt Kommissionens forslag gennemføres i henhold til proceduren for forstærket samarbejde, der er gjort mulig med artikel 20 og 326 til 334 i TEUF;
11. opfordrer Rådet til – i overensstemmelse med ånden i og den største respekt for retsstatsprincippet – at tage følgende anbefalinger op til overvejelse:
 - a) den europæiske anklagemyndighed bør i fuld grad overholde billighedsreglen, ifølge hvilken det forudgående er nødvendigt at klarlægge, om princippet om obligatorisk retsforfølgning skal anvendes; den europæiske anklagemyndighed bør retsforfølge enhver påstået lovovertrædelse, der hører under dens beføjelser, med udgangspunkt i gennemsigtige og objektive kriterier, med hvilke det afgøres, hvilke retter der er kompetente;
 - b) den europæiske anklagemyndigheds kompetenceområde og navnlig de accessoriske kompetencer bør afgrænses så præcist og utvetydigt som muligt for at sikre en ensartet anvendelse i alle medlemsstater og give den europæiske anklagemyndighed mulighed for reelt at udøve sit mandat, og det bør uadskilleligt knyttes til beskyttelsen af EU's økonomiske interesser; med henblik på dette foreslår Parlamentet, at definitionen af accessoriske kompetencer, der er nedfældet i artikel 13 i Kommissionens forslag, gennemgås nøje;
 - c) den europæiske anklagemyndigheds efterforskningsredskaber bør være ensartede og baseret på EU's lovbestemmelser, der er gældende i hele det fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; de bør desuden være forenelige med lovgivningen i den medlemsstat, hvor den påståede lovovertrædelse retsforfølges;
 - d) der bør udarbejdes et særligt sæt regler på EU-plan for at styrke databeskyttelsen og sikre en harmoniseret beskyttelse af whistleblowers;
 - e) særligt indgribende efterforskningsredskaber bør være underlagt en retlig tilladelse, der bør gives af de kompetente nationale domstole i overensstemmelse med de harmoniserede og tilnærmede standarder og kriterier, der er fastsat på EU-plan; afgørelser, der på en indgribende måde berører enkeltpersoners grundlæggende friheder, bør kunne appelleres til de højere retsinstanser og i sidste ende til Den Europæiske Unions Domstol;
 - f) anerkendelsen af bevismidler, der er indhentet af den europæiske anklagemyndighed uden skelen til national lovgivning, jf. betragtning 32 og

artikel 30 i Kommissionens forslag, skal kraftigt forkastes for at undgå parallel anvendelse af to forskellige typer lovgivning i medlemsstaterne, beskytte enkeltpersoners processuelle rettigheder og øge retssikkerheden i forbindelse med den europæiske anklagemyndigheds aktiviteter;

- g) for at den europæiske anklagemyndighed kan fortsætte sine efterforskninger under gode betingelser bør den have indgående viden om retssystemerne i de involverede lande; den organisatoriske struktur i den europæiske anklagemyndighed bør derfor på et centralt niveau sikre ekspertviden om retssystemerne i alle medlemsstaterne, herunder angående deres respektive processuelle og grundlæggende rettigheder; denne organisatoriske struktur bør leve op til princippet om omkostningseffektivitet og have begrænsede følger for EU-budgettet;
 - h) den europæiske anklagemyndigheds afgørelser om domstolsland, afvisning af sager og transaktioner bør også kunne appelleres til de højere retsinstanser og i sidste ende til Den Europæiske Unions Domstol;
 - i) de nationale myndigheders forpligtelser til at oplyse den europæiske anklagemyndighed om handlinger, der kan udgøre en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde, bør tilpasses og ikke overgå myndighedernes tilsvarende forpligtelser på medlemsstatsniveau og respektere disse myndigheders uafhængighed;
 - j) der bør sikres overholdelse af *ne bis in idem*-princippet
12. beklager, at forslaget om oprettelse af den europæiske anklagemyndighed hverken ledsages af et forslag om oprettelse af en europæisk straffedomstol som en specialret tilknyttet Retten og oprettet i medfør af artikel 257 i TEUF eller et forslag til europæiske processuelle rammer; kræver, at der gennemføres en analyse i denne henseende;
13. kræver, at der skabes en EU-budgetpost, hvormed det bliver muligt at yde retshjælp til ubemidlede personer, der er under anklage af den europæiske anklagemyndighed;
14. understreger, at der i alle den europæiske anklagemyndigheds aktiviteter skal være en sikring af balancen mellem retssikkerhed og beskyttelse af personoplysninger, og de højeste standarder for retten til forsvar skal overholdes, og der mindes om, at køreplanen vedrørende processuelle rettigheder i straffesager ikke er afsluttet og i forbindelse med disse rettigheder kun henviser til de nationale retssystemer; kræver, at sammensætningen af personalet i den europæiske anklagemyndighed på alle hierarkiske niveauer er afbalanceret, hvad angår geografi og køn;
15. opfordrer Rådet til at arbejde tæt sammen med Parlamentet under forhandlingerne om lovforslaget om oprettelse af den europæiske anklagemyndighed; er overbevist om, at de principper, der er stadfæstet i Kommissionens forslag, og som baserer sig på en omfattende konsekvensanalyse, herunder en komparativ analyse af de eksisterende retssystemer og en grøn bog, vil forblive udgangspunktet for en åben og gennemsigtig diskussion under forhandlingerne mellem medlemsstaterne og på en positiv måde give inspiration til oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed;

16. opfordrer Rådet til at tage den tid, der er nødvendig til en grundig vurdering af Kommissionens forslag og ikke afslutte forhandlingerne i hast; understreger, at en for tidlig overgang til proceduren om forstærket samarbejde bør undgås;
17. opfordrer Rådet til yderligere at øge effektiviteten af de forskellige domstole i medlemsstaterne, da disse er nødvendige for, at projektet om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed kan fuldføres;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	18.2.2014
Resultat af den endelige afstemning	+ : 21 - : 4 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Rina Ronja Kari, Bogusław Liberadzki, Jan Mulder, Monika Panayotova, Crescenzo Rivellini, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Georgios Stavrakakis, Michael Theurer
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Philip Bradbourn, Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Peter Jahr, Iosif Matula, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid

22.1.2014

UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET

til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed
(COM(2013)0534 – C7-0000/2013 – 2013/0255(APP))

Ordfører for udtalelse: Alain Lamassoure

PA_Consent_Interim

FORSLAG

Budgetudvalget opfordrer Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i sin betænkning:

Punkter

- A. der henviser til, at EU og dets medlemsstater i henhold til traktaterne deler ansvaret for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og bekæmpelsen af svig, og at det for at nå disse mål er meget vigtigt med et nært samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne;
- B. der henviser til, at medlemsstaterne har det primære ansvar for gennemførelsen af ca. 80 % af Unionens budget samt for opkrævningen af egne indtægter som fastsat i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom¹, der om kort tid vil blive erstattet af en rådsafgørelse om Kommissionens ændrede forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (COM(2011)0739);
- C. der henviser til, at sikringen af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser på henholdsvis niveauet for opkrævning af EU's indtægter og udgiftsniveau har lige stor betydning;

Henstillinger

- 1. noterer sig tanken om at basere Den Europæiske Anklagemyndighed på eksisterende strukturer, en løsning, der af Kommissionen forventes ikke at indebære nogen væsentlige nye udgifter for hverken Unionen eller dens medlemsstater, eftersom

¹ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

myndighedens administrative tjenester skal varetages af Eurojust, og dens menneskelige ressourcer skal komme fra eksisterende enheder som f.eks. OLAF;

2. udtrykker tvivl med hensyn til det i forslaget fremsatte argument om omkostningseffektivitet, eftersom Den Europæiske Anklagemyndighed vil skulle oprette specialiserede afdelinger, én for hver medlemsstat, som skal have et indgående kendskab til den nationale retlige ramme for at kunne foretage effektive efterforskninger og retsforfølgninger;
3. beklager, at forslaget ikke indeholder nogen oversigt over de menneskelige ressourcer, som OLAF har brug for til at udføre sit resterende vigtige svigbekæmpelsesarbejde på de områder, der ikke vil komme til at henhøre under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde;
4. er endvidere bekymret over, at en række medlemsstater ikke vil støtte eller aktivt engagere sig i denne europæiske tilgang; henleder opmærksomheden på, at enhver fravalgsordning for medlemsstaterne vil føre til dobbeltstrukturer og efterfølgende kræve ekstra ressourcer;
5. er bekymret over, at forslaget er baseret på den antagelse, at de administrative tjenester, der skal ydes af Eurojust, ikke vil få nogen finansiell eller personalemæssig indflydelse på dette decentraliserede agentur; finder derfor finansieringsoversigten misvisende; henleder i denne forbindelse opmærksomheden på sin anmodning om, at Kommissionen forelægger en opdateret finansieringsoversigt, der tager hensyn til lovgiverens potentielle ændringer inden lovgivningsprocessens afslutning;
6. har ikke modtaget klare oplysninger om, hvorvidt Den Europæiske Anklagemyndighed som et nyetableret organ er omfattet af de personalenedskæringer, der planlægges foretaget i alle Unionens institutioner og organer; er ikke rede til at støtte en sådan tilgang;
7. finder det særdeles vigtigt, at der etableres de bedst mulige synergier mellem Den Europæiske Anklagemyndighed, OLAF, Eurojust og de relevante myndigheder i medlemsstaterne, og fremhæver behovet for et permanent nært samarbejde mellem disse organer;
8. understreger betydningen af, at der foretages kontrol af lovligheden af alle Den Europæiske Anklagemyndigheds foranstaltninger og aktioner; er overbevist om, at kun Den Europæiske Unions Domstol kan foretage en sådan lovlighedskontrol; er samtidig fuldt ud klar over, at der verserer over 2000 sager for Domstolen, hvilket gør det påkrævet at øge dens effektivitet for at sikre, at den vil kunne klare både nye og verserende opgaver;
9. noterer sig med bekymring, at den foreslåede struktur for Den Europæiske Anklagemyndighed vil kunne skabe overlappende og konkurrerende strukturer, mangedobling og spredning af opgaver og problemer med hensyn til specifikt ansvar, hvad der vil kunne undergrave myndighedens juridiske troværdighed;
10. foreslår derfor i lyset af ovennævnte juridiske bekymringer, at det korresponderede

udvalg overvejer at udsætte sin behandling af forslaget indtil efter valget til Europa-Parlamentet med henblik på i højere grad at involvere de øvrige berørte udvalg og på at sikre, at forslaget på fyldestgørende vis afspejler ikke blot nærhedsprincippet, men også den foreslåede retlige rammes juridiske egnethed;

11. understreger, at enhver afgørelse, der træffes af den lovgivende myndighed om den foreslåede forordning, ikke må berøre de afgørelser, budgetmyndigheden træffer inden for rammerne af den årlige budgetprocedure.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	22.1.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 27 -: 1 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, Isabelle Durant, José Manuel Fernandes, Věra Flasarová, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, George Lyon, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Andrej Plenković, Dominique Riquet, László Surján, Helga Trüpel, Oleg Valjalo, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Maria Da Graça Carvalho, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis

12.2.2014

UDTALELSE FRA RETSUDVALGET

til Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed
(COM(2013)0534 – C7-0000/2014 – 2013/0255(APP))

Ordfører for udtalelse: Evelyn Regner

FORSLAG

Retsudvalget opfordrer Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i sin betænkning:

Betragtninger

- A. der henviser til, at princippet om gensidig anerkendelse bør være hjørnestenen i strafferetligt samarbejde og ses som drivkraften bag europæisk integration på det strafferetlige område,

Henstillinger

1. opfordrer Rådet til ved behandlingen af Kommissionens forslag at tage hensyn til følgende henstillinger:
 - i) kriterierne for Den Europæiske Anklagemyndigheds accessoriske kompetence i henhold til artikel 13 i forslaget bør defineres klart på forhånd. Dette indebærer navnlig, at:
 - a) de i artikel 13 omhandlede lovovertrædelser kun bør være lovovertrædelser, der er fastsat i EU-retsakter
 - b) sådanne lovovertrædelser altid bør betragtes som "uadskilleligt forbundet" med de i artikel 12 omhandlede lovovertrædelser, når de er en medvirkende faktor ved begåelsen heraf eller er begået for at sikre deres straffrihed
 - c) betingelsen om, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 12, er mest tungtvejende, også bør omfatte en kvalitativ - og ikke kun en kvantitativ - vurdering

- d) betingelsen om, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 13, hviler på samme faktiske omstændigheder, bør udgå, således at den accessoriske kompetence både dækker tilfælde, hvor den samme gerningsmand begår flere separate kriminelle handlinger, og tilfælde, hvor en og samme handling er en lovovertrædelse i henhold til flere forskellige bestemmelser;
 - ii) Den Europæiske Anklagemyndigheds forbindelser med Eurojust, Europol og OLAF bør reguleres i størst muligt omfang i forordningen om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed. De i forslaget artikel 57 og 58 omhandlede aftaler bør derfor kun vedrøre rent praktiske ordninger;
 - iii) Den Europæiske Anklagemyndighed må under ingen omstændigheder udøve sin kompetence i forbindelse med lovovertrædelser, der er begået, inden den er blevet fuldt operationel. Forslagets artikel 71 bør ændres i overensstemmelse hermed;
 - iv) med henblik på at sikre øget retssikkerhed skal bestemmelsen af, hvilken domstol der er kompetent, ske på forhånd og i overensstemmelse med princippet om ret til at få en sag behandlet af den kompetente retsinstans; Forslagets artikel 27 bør ændres i overensstemmelse hermed;
 - vi) for at undgå forumshopping skal det sikres, at efterforskningsinstrumenterne er ensartede; det skal desuden sikres, at efterforskningsinstrumenterne er forenelige med medlemsstaternes retssystemer;
2. glæder sig over, at Domstolen efter reglerne om Den Europæiske Anklagemyndigheds ansvar uden for kontraktforhold skal have kompetence til at afgøre tvister om skadeserstatning på tilsvarende måde som i artikel 268 i TEUF; gør imidlertid opmærksom på, at to forskellige retter - hhv. på EU-plan og på nationalt plan - skal behandle sager om Den Europæiske Anklagemyndigheds ansvar uden for kontraktforhold og sager om annullation af dens proceduremæssige foranstaltninger, herunder dem, der kan give grundlag for et krav på skadeserstatning;
 3. opfordrer Kommissionen til for Den Europæiske Anklagemyndighed og Eurojust at udarbejde en sammenhængende lovramme, der afspejler de to organers forskellige funktioner som fastsat i henholdsvis artikel 85 og 86 i TEUF;
 4. henstiller, at Kommissionen, som det fastsættes i artikel 86, stk. 1, i TEUF, på grundlag af hvilket Rådet kan oprette en europæisk anklagemyndighed "ud fra Eurojust", planlægger en simpel overførsel af finansielle ressourcer fra OLAF til Den Europæiske Anklagemyndighed, og at Den Europæiske Anklagemyndighed drager fordel af den ekspertise og den merværdi, som Eurojusts medarbejdere kan tilføre;
 5. opfordrer indtrængende Kommissionen til for det tilfælde, at medlemsstater foretager et fravalg, eller at der etableres et forstærket samarbejde i overensstemmelse med artikel 86, stk. 1, i TEUF, at fremsætte passende forslag til regulering af det retlige samarbejde mellem deltagende og ikkedeltagende medlemsstater, navnlig for så vidt angår sager,

hvor der begås grænseoverskridende lovovertrædelser i ikkedeltagende medlemsstater, eller hvor gerningsmændene er baseret i ikkedeltagende medlemsstater;

6. beklager, at det ud fra de nuværende erfaringer med gensidig anerkendelse er vanskeligt at forestille sig, at medlemsstaterne vil være villige til at anerkende og tillade beviser, der er indsamlet i andre medlemsstater på grundlag af væsentligt anderledes standarder; påpeger, at forskellene mellem medlemsstaternes nationale love er særligt slående med hensyn til efterforskningsteknikker, da det ofte forholder sig sådan, at der i nogle medlemsstater gælder strenge bestemmelser for en bestemt teknik, mens der i andre slet ikke er fastsat bestemmelser herfor;
7. er af den opfattelse, at Den Europæiske Anklagemyndighed bør kunne deltage i møder i Eurojusts kollegium som et ekstra medlem, når der drøftes spørgsmål vedrørende beskyttelsen af Unionens finansielle interesser;
8. mener, at anvendelsesområdet for national procesret omhyggeligt bør undersøges og, eventuelt, begrænses, eftersom en variabel geometri for så vidt angår Den Europæiske Anklagemyndigheds beføjelser vil undergrave dens effektivitet og tilskynde til forumshopping samt berøre den mistænkte eller den tiltaltes rettigheder;
9. mener, at der bør gives de europæiske delegerede anklagere og deres ansatte passende uddannelse i EU-strafferet på en ensartet og effektiv måde;
10. glæder sig over de uddannelseskurser for advokater, som European Criminal Bar Association (ECBA) og Det Europæiske Restakademi har tilrettelagt i fællesskab, og tilskynder til afholdelse af skræddersyede kurser for at forbedre kvaliteten af forsvar i straffesager indbragt af Den Europæiske Anklagemyndighed.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	11.2.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 19 -: 4 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer, Axel Voss
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Sylvie Guillaume, Jan Mulder, Jaroslav Paška

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	20.2.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 34 -: 7 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jan Philipp Albrecht, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Philip Claeys, Carlos Coelho, Ioan Enciu, Frank Engel, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Louis Michel, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Renate Sommer, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Cecilia Wikström, Janusz Wojciechowski, Tatjana Ždanoka, Auke Zijlstra
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Michael Cashman, Cornelis de Jong, Mariya Gabriel, Franziska Keller, Jean Lambert, Marian-Jean Marinescu, Juan Andrés Naranjo Escobar, Salvador Sedó i Alabart
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Zdravka Bušić, Ingeborg Gräßle, Constanze Angela Krehl